

המדריך לקמצן בטיול

אמנם המחירים ביבשת זרה נמוכים יותר ממפלס הכנרת לפני החורף ובמחיר של שעת עבודה בסחר מינימום

בארץ אפשר לקבל פוט מסאז' מנשיא בוליביה, אבל ידוע שהקמצנות מגיעה מבפנים (או מושרשת בגנים, אם אתם ממוצא תימני כמוני). לכן, לאלה מכם שקוראים את הפוסט תוך כדי גלישה על הוייפיי של השכנים, טוענים את הפלאפון רק בעבודה ומשתמשים באותו תיון שלוש פעמים, מוגש המדריך הבא שיעזור לכם לטייל בחו"ל בלי לחטוף מכה רצינית בכיס:

לטרק, לטרק ולטרק – הדרך הטובה ביותר לחסוך כסף היא לחרוך את שבילי הטיולים כמו טנק מרכבה: פאצ'המאמא (אמא אדמה) לא דורשת כסף על לילה תחת כיפת השמיים, הנהר מרשה לכם לשתות ממימיו בחינם עד דלא-ידע ותוכלו לחיות על חבילת אורז למשך שבוע וחצי אפילו בלי שגיא אז-ארץ יבוא לשגע לכם ת'מוח עם משימות מטופשות. אבל הכי מגניב - אף-אחד לא יחשוד בכם שאתה מטרקים מטעמי חסכנות, ותזכו למבטים מעריצים ממטיילים אחרים על ההתמדה ואהבת הטבע שלכם.

נסיעות – נסיעות הן עסק די יקר בטיול, והמרחקים ארוכים ומייגעים כמעט כמו לעשות בינג' לעונה שלמה של "סברי מרנן". לכן, אוטובוס לילי יחסוך לכם לילה בהוסטל, ארוחת ערב וזמן יום יקר בטיול. אם זמן הוא לא הבעיה שלכם, נסו לעצור טרמפים! כך תסעו בחינם, תלמדו איך זה מרגיש לחלוק קבינה אחורית של טנדר עם אלפקה ואת כל המילים לשירי-עם מקומיים מזוועים. במקרה הכי גרוע, ידחפו לכם חבילת סמים לחצוצרה כדי שתברחו אותה לצד השני של הגבול. אבל היי! לא רק שיש מצב שישלמו לכם קצת על "העבודה", אולי גם יישאר לכם קצת... חומר לפנק את החבר'ה בהוסטל בערב.

חתוליות – ישראלים מפחדים מחתוליות בערך כמו שילדים קטנים מפחדים מים המלח, אבל חתוליה היא כמו פצפצים: ברגע שניסיתם פעם אחת, אתם לא יכולים להפסיק. נכון, הטבח נקי כמו המצפון של בשאר אל-אסד, המקום צפוף ורועש יותר מהופעה של להקת "היי-פיב" בימיה הגדולים וקיים חשש מתמיד מידיים אנונימיות שמגששות לעבר הארנק שלכם, אבל רק בחתוליה תקבלו בשמונה שקלים אורז, סלט, בשר מפוקפק, כוס מיץ וזמן איכות עם עצמכם בשירותים לאחר-מכן. חוץ מזה, מניסיון אישי, במקרה של וירוס בקיבה זריקת פניצילין עולה 20 שקלים בלבד, ואחריה תרגישו טוב יותר מסרחיו ראמוס אחרי גליץ' מספק.

לטייל לבד – נכון, לטייל עם חברים זה כיף ומגבש, אבל אל תטעו! חברים שלכם לרוב אינם קמצנים כמוכם, ועלולים לגרור אתכם "לבילויים" מיותרים ויקרים כמו מסעדות, מסיבות או ברים. ואז, שומו שמיים, קיים הסיכוי שתכירו מישהו/ו ומשם הדרך לתהום הבזבזנות שכוללת מסעדות, קניית ציוד משותף ולינה בחדרים זוגיים: (במלונות (!!!)) קצרה יותר מקמפיין אירופאי של קבוצה ישראלית

להתכלב – יש אנשים שמחפשים בהוסטל דברים כמו אווירה, מיטה נוחה והאפי-האואר, אבל אתם ממש לא כמו החלשים האלה! אתם יכולים להסתפק בארבע קירות ומקום לשים בו את הראש, בדיוק כמו סבא בתקופת המחתרות. הרי פשפשים כמעט ולא מנסים לעלות לקומה השניה במיטת קומותיים, ארוחת בוקר היא ממש לא הארוחה הכי חשובה ביום ומקלחת קרה משחררת שרירים תפוסים. לא צריך להתפנק.

(המדריך פונה לקמצנית ולקמצן כאחד (והוא חנימי, אל דאגה*)